RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 214.895 van 30 augustus 2011
in de zaak A. 195.743/XIV-32.001

In zake : Salen HADZIC
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pierre Van Hoeij
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Vrijgeweidestraat 69
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 5 maart 2010, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 38.033 van 29 januari 2010 Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 5504 van 2 april 2010 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 mei 2011 om 10.45 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Haegeman, die loco advocaat Pierre Van Hoeij verschijnt voor de verzoeker, en attaché Sara Bottu, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt op 23 november 2008 België binnen en verklaart zich op 12 mei 2009 vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 8 september 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 12 oktober 2009 tekent de verzoeker tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 29 januari 2010 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een enig middel de schending van artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) op. Hij licht dit als volgt toe:

> "schending van artikel 57/10 vreemdelingenwet van 15 december 1980 en schending van art. 149 van de Grondwet;
>
> doordat:
>
> De raad voor vreemdelingenbetwisting het verzoek van verzoeker ongegrond verklaart door vast te stellen dat de Commissaris-generaal in zijn beslissing van 8 september 2009 op geldige wijze gebruik gemaakt heeft van de mogelijkheid die artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 hem biedt omdat de "fout" die het O.C.M.W. volgens verzoeker heeft gemaakt bij het doorgeven van de wijziging van zijn gekozen woonplaats, in hoofde van verzoeker geen geval van overmacht inhoudt. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 30 juli 2009 door de diensten van de Commissaris generaal rechtsgeldig werd opgeroepen voor verhoor. De Commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan zijn aangetekend schrijven dat naar verzoekers gekozen woonplaats werd gestuurd en hem op 21 augustus 2009 opriep. Uit het administratief dossier blijkt niet -verzoeker verklaart dit trouwens ook niet- dat er een geldige reden werd meegedeeld ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de datum van deze oproeping.
>
> De raad voor vreemdelingenbetwistingen beslist derhalve dat vanaf het moment dat de vreemdeling zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft, de Commissaris-generaal op discretionaire wijze de beschermingsstatus kan weigeren zonder dat door de raad moet worden nagegaan welke de omstandigheden zijn van het feit dat de vreemdeling, in casu verzoeker, zich niet heeft aangemeld.
>
> terwijl:
>
> Artikel 57/10 stelt: "De erkenning of de bevestiging van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden geweigerd aan de vreemdeling die niet voldoet aan de verplichting om in België woonplaats te kiezen of wanneer de vreemdeling zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft of wanneer de vreemdeling geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek en hiervoor geen geldige reden opgeeft."
>
> Door het woordje "kan" heeft de wetgever aangeduid dat er geen automatisme is bij de beslissing: iedere gemiste oproeping kan niet worden gelijkgesteld met een weigering van de toekenning van het beschermingsstatuut.
>
> Daarenboven stelt de Commissaris-Generaal in zijn beslissing dat dit gedrag (het zich niet aanbieden) blijk van desinteresse in de asielprocedure geeft, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag tot een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen;

De raad voor vreemdelingenbetwistingen had derhalve om zijn beslissing wettelijk te motiveren de door verzoeker aangehaalde omstandigheden dienen te onderzoeken om te beslissen of het gedrag van verzoeker daadwerkelijk onverenigbaar is het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging;

toelichting:

Verzoeker heeft in de procedure volledig ter goeder trouw gehandeld.

Wanneer hij verhuisd is heeft hij zich onmiddellijk begeven naar het OCMW om aldaar raad te vragen en zich in orde te stellen. Hij wist dat hij zijn nieuw adres moest aanmelden doch gelet op zijn zeer gebrekkige kennis van het Nederlands wist hij niet juist welke formaliteiten moesten vervuld worden en heeft hij zich overgelaten aan de raad van het OCMW welke voor hem zijn enige aanspreekpunt was.

Blijkbaar heeft het OCMW hem slechte raad gegeven en de documenten naar een verkeerd adres opgestuurd.

Het feit dat hij zich de moeite heeft getroost om zich te begeven naar het OCMW van Boom, en al de voor hem opgestelde documenten te ondertekenen; bewijst dat verzoeker zich helemaal niet gedesinteresseerd is in de gevoerde procedure.

REDENEN waarom hij de Raad van State verzoekt:

Het bovenstaand verzoek ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienovereenkomstig rechtdoende, de beslissing nr. 38 033 in de zaak RVV 46 478/IV van de raad voor vreemdelingenbetwistingen gewezen op 29 januari 2010 te vernietigen.”.

5. In de memorie van wederantwoord ontwikkelt de verzoeker het middel als volgt:

“schending van artikel 57/10 vreemdelingenwet van 15 december 1980 en schending van art. 149 van de Grondwet;

De raad voor vreemdelingenbetwisting heeft het verzoek van verzoeker ongegrond verklaard door vast te stellen dat de Commissaris-generaal in zijn beslissing van 8 september 2009 op geldige wijze gebruik gemaakt heeft van de mogelijkheid die artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 hem biedt omdat de "fout" die het O.C.M.W. volgens verzoeker heeft gemaakt bij het doorgeven van de wijziging van zijn gekozen woonplaats, in hoofde van verzoeker geen geval van overmacht inhoudt en dat uit het administratief dossier niet blijkt dat er een geldige reden werd meegedeeld ter rechtvaardiging van zijn afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de datum van deze oproeping.

Derhalve heeft de raad voor vreemdelingenbetwistingen beslist dat vanaf het moment dat de vreemdeling zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft, behoudens overmacht, de Commissaris-generaal op discretionaire wijze de beschermingsstatus kan weigeren zonder dat door de raad moet worden nagegaan welke de omstandigheden zijn van het feit dat de vreemdeling, in casu verzoeker, zich niet heeft aangemeld en of uit de houding van verzoeker een blijk van desinteresse in de asielprocedure geeft, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht

van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.

Artikel 57/10 stelt: "De erkenning of de bevestiging van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden geweigerd aan de vreemdeling die niet voldoet aan de verplichting om in België woonplaats te kiezen of wanneer de vreemdeling zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft of wanneer de vreemdeling geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek en hiervoor geen geldige reden opgeeft."

Door het woordje "kan" heeft de wetgever aangeduid dat er geen automatisme is bij de beslissing: iedere gemiste oproeping kan niet worden gelijkgesteld met een weigering van de toekenning van het beschermingsstatuut.

Daarenboven stelt de Commissaris-Generaal in zijn beslissing dat dit gedrag (het zich niet aanbieden) blijk van desinteresse in de asielprocedure geeft, wat onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen;

De raad voor vreemdelingenbetwistingen had derhalve om zijn beslissing wettelijk te motiveren de door verzoeker aangehaalde omstandigheden dienen te onderzoeken om te beslissen of het gedrag van verzoeker daadwerkelijk onverenigbaar is het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging en na te gaan in hoeverre het feit dat verzoeker zich niet op de afspraak heeft aangemeld blijk geeft van diens desinteresse in de asielprocedure en hierdoor tekort is gekomen aan zijn plicht om medewerking te verlenen met de overheid en derhalve of de houding van verzoeker de beslissing rechtvaardigt van de Commissaris - Generaal.

Dat uit de aan de raad voorgebrachte feitelijkheden blijkt dat verzoeker in de procedure volledig ter goeder trouw heeft gehandeld (wat trouwens niet wordt betwist door het Commissariaat - Generaal) en zijn medewerking heeft willen verlenen betreffende het onderzoek van zijn aanvraag.

Wanneer verzoek verhuisd is heeft hij zich onmiddellijk begeven naar het OCMW om aldaar raad te vragen en zich in orde te stellen. Hij wist dat hij zijn nieuw adres moest aanmelden doch gelet op zijn zeer gebrekkige kennis van het Nederlands wist hij niet juist welke formaliteiten moesten vervuld worden en heeft hij zich overgelaten aan het advies van het OCMW welke voor hem zijn enige aanspreekpunt was.

Blijkbaar heeft het OCMW hem slechte raad gegeven en de documenten naar een verkeerd adres opgestuurd.

Het feit dat hij zich de moeite heeft getroost om zich te begeven naar het OCMW van Boom, en al de voor hem opgestelde documenten te ondertekenen; bewijst dat verzoeker zich helemaal niet gedesinteresseerd is in de gevoerde procedure.

Dat de raad voor vreemdelingenbetwistingen uit deze elementen had dienen te concluderen dat de beslissing van het Commissariaat — Generaal niet correct werd genomen.”.

Beoordeling

6. Artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat “de erkenning of de bevestiging van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden geweigerd (…) wanneer de vreemdeling zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft (…)”.

Die bevoegdheid houdt geen automatisme in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en, bij een beroep tegen zijn weigeringsbeslissing, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dienen rekening te houden met de omstandigheden die de vreemdeling zouden hebben verhinderd om zich op de in de oproeping vermelde datum aan te melden. Te dezen oordeelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dus soeverein of het al dan niet om een geldige reden in hoofde van de asielaanvrager gaat.

De verzoeker heeft in zijn verzoekschrift tot beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan de hand van feitelijke gegevens van de zaak, met name de verkeerde verzending door het OCMW van het formulier van wijziging van woonplaatskeuze, proberen aan te tonen dat “het feit dat hij geen kennis (heeft) genomen van de convocatie (…) op overmacht steunt”.

Het bestreden arrest bevat de redenen waarom de aangehaalde feitelijke gegevens niet als een geldige reden in hoofde van de verzoeker worden beschouwd, met name omdat de verzoeker zelf diende in te staan voor de verklaring van wijziging van woonstkeuze. Anders dan de verzoeker voorhoudt, worden de door hem aangehaalde omstandigheden dus beoordeeld en wordt zijn stelling dienaangaande beantwoord.

Waar de verzoeker aanvoert dat er geen sprake is van desinteresse in de gevoerde procedure, vraagt hij in wezen een nieuwe feitelijke beoordeling van de zaak. Als administratieve cassatierechter heeft de Raad van State daarvoor echter geen rechtsmacht.

Het enige middel is derhalve, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig augustus tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

met bijstand van

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **André Beirlaen**